

DE SLANGEN VAN SURINAME, DEEL XVIII: FAMILIE ELA-
PIDAE, SUBFAMILIE MICRURINAE.

Door: A. Abuys, Jukwerderweg 31, 9901 GL Appingedam.

Inhoud: Determinatietabel voor de in de Guiana's voorkomende *Micrurus*-soorten - De soorten van het genus *Micrurus* - Literatuur.

Determinatietabel voor de in de Guiana's voorkomende *Micrurus*-soorten.

- 1a. Geen triads in de kleurencombinatie 2
- b. Wel triads in de kleurencombinatie 4
- 2a. Kleurencombinatie in 3 kleuren (zwart, wit/geel en rood/oranje 3
- b. Kleurencombinatie in 2 kleuren (zwart en wit/geel *Micrurus psyches psyches*
- 3a. De rode banden zijn 6 tot 9 maal zo breed als een zwarte band; de staart heeft ook de drie kleuren van de romp *Micrurus averyi*
- b. De rode banden zijn 3 tot 4 maal zo breed als een zwarte band; de staart is zwart met paarsgewijs dicht bij elkaar liggende smalle witte ringen *Micrurus paraensis debruini*
- 4a. De zwarte banden zijn 2 à 3 maal breder dan de rode banden of gelijk in breedte met de rode banden 5
- b. De rode banden zijn 2 à 3 maal zo breed als de buitenste zwarte banden van een triad, de middelste zwarte band van de triads is vaak gelijk in breedte met de rode banden 7
- 5a. De zwarte banden zijn nagenoeg gelijk in breedte met de rode banden; de anale schub is gedeeld 6

- b. De zwarte banden zijn 2 à 3 maal zo breed als de rode banden; de anale schub is niet gedeeld
 Micrurus hemprichii hemprichii
- 6a. De witte ringen zijn 1 à 2 schub lengten breed, soms op de flank iets schuin weglappend en bij de buikrand iets verbreed; komt voor in de kustgebieden van de Guiana's
 Micrurus lemniscatus lemniscatus
- b. De witte ringen zijn 2 à 3 schub lengten breed; komt voor in de binnenlanden van de Guiana's
 Micrurus lemniscatus diutius
- 7a. De witte banden zijn smaller dan de zwarte; de kop heeft een rode snuitpunt, waarbij de schubben een zwarte rand hebben
 Micrurus surinamensis surinamensis
- b. De witte banden zijn even breed als de zwarte; de kop heeft als kleurenkombinatie zwart-wit-zwart op de snuit, terwijl pas daarna de eerste (egaal-) rode band begint
 Micrurus ibiboboca

Micrurus averyi (Schmidt, 1939).

Nederlandse naam: Echte zwart- en witgeringde rode koraalslang.

Surinaamse naam: Krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 70 cm (afmeting van slechts één exemplaar).

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schubben); ongeveer 210 ventralen; ongeveer 34 subcaudalen (in 2 rijen); anale schub gedeeld; 1 preoculare; 2 postocularen; geen loreaal schild; 7 supralabialen; 7 sublabialen; 1+1 (soms 1+2) temporalen.

Kenmerken: Een aantal surinaamse soorten hebben als kenmerk de kleurenkombinatie "zwart-wit-

zwart-wit-zwart, de zogenaamde "triads". Bij deze soort vinden we echter geen triads. Een opvallend kenmerk is hier de breedte van de rode banden, die daarbij een extra heldere uitstraling hebben, omdat de schubben geen zwart vlekje of randje aan het uiteinde hebben. Nagenoeg alle andere soorten in Suriname hebben dat wel, met uitzondering van hele jonge exemplaren.

De rode banden worden van elkaar gescheiden door smalle zwarte banden, die elk aan beide kanten weer worden begrensd door dunne gele banden. Het hele lichaam van deze slang telt (zonder staart) elf zwarte banden.

De rode banden zijn twaalf tot achttien schub-lengten breed; de zwarte banden maar twee schub-lengten, terwijl de gele ringen gevormd worden door een rij vlekjes van een halve schub-lengte. De vlekjes liggen om en om en vormen dus niet een aaneengesloten geheel. Op de buik daarentegen vormen zij een dwarse lijn die de helft van een buikschub bedekt.

De kop is tot achter de parietalen geheel zwart. De tweede tot en met de vijfde supralabialen worden bedekt door een gele vlek, die smal begint en breed uitloopt op de vijfde supralabialaal.

De staart heeft donkerrode banden, die hier in tegenstelling tot die van het lichaam, smaller zijn dan de zwarte. Ook hier wordt de zwarte band weer begrensd door dunne gele banden.

Vindplaats: Alleen nog maar bekend van Guyana (District Courantyne, oorsprong Itabu Creek, dicht bij de grens met Brazilië; (Schmidt, 1939).

Verspreidingsgebied: Brazilië (Amazone-gebied), Guyana en Suriname.

Micrurus hemprichii hemprichii (Jan, 1858).

Nederlandse naam: Echte oranje- en witgeringde

Vindplaats van
Micrurus averyi.

zwarte koraalslang.

Surinaamse naam: Krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 80 cm.

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schubben); 159-184 ventralen; 23-29 subcaudalen (in 2 rijen); anale schub enkel (bij alle andere soorten gedeeld); 1 preoculare; 2 postocularen; geen loreaal schild; 7 supralabialen (3e en 4e raken oogrand); 7 sublabialen; 1+1 temporalen.

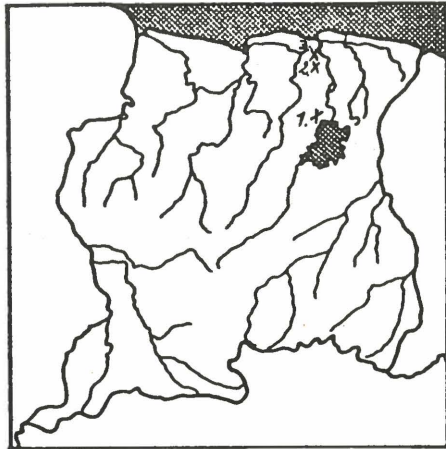
Kenmerken: Een speciaal kenmerk is de enkele anale schub. Alle andere soorten hebben een gedeelde schub. Bij de echte koraalslangen komen we regelmatig een banden- of ringenkombinatie tegen, die onder de term "triads" als een kenmerk wordt beschouwd. Een triad bestaat uit de combinatie zwart-wit/geel-zwart-wit/geel-zwart. Bij deze soort is het aantal triads zeven tot tien. De triads worden gescheiden door oranje banden met een breedte van 3 tot 3,5 schub lengte. De breedte van de zwarte banden varieert van 6 tot 10 schub lengten, terwijl de witte ringen 1 tot 1,5 schub lengte breed zijn (eigen waarneming).

De snuit is aan de zijkanten tot aan de ogen zwart. Boven op de kop echter loopt het zwart

voorbij de ogen tot en met de achterkant van de parietalen. De aangrenzende eerste oranje band krijgt hierdoor min of meer een hoefijzervorm. *Micrurus hemprichii hemprichii* behoort tot één van de kleinste soorten van de echte koraalslangen. Zij leggen twee of meer eieren met een afmeting van 7x25 mm.

Opmerking: Van een jong exemplaar, de enige die ik ooit in handen kreeg, hadden de oranje en witte dorsaalschubben een dunne zwarte rand. De schubben van de eerste (hoefijzervormige) oranje band hadden geen zwarte rand.

Vindplaatsen in Suriname: 1. Brownsweg (J. Kroon en R. Dorelijers, 1980); 2. Pad van Wanica, km 23, even voorbij het dorpje Onverwacht (J. de Bruin, 1984); 3. Lelydorp (J. de Bruin, 1985).

Vindplaatsen van
Micrurus hemprichii
hemprichii.

Micrurus ibiboboca (Merrem, 1820).

Nederlandse naam: Echte driekleurige koraalslang.

Surinaamse naam: Krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 100 cm.

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schub-

ben); minder dan 269 ventralen; minder dan 25 subcaudalen; anale schub gedeeld; 1 preoculare (horizontaal langgerekt); 2 postocularen; geen loreaal schild; 7 supralabialen; 7 sublabialen; 1+1 temporalen. (Peters en Orejas-Miranda, 1970).

Kenmerken: Het aantal triads bij deze soort varieert van zeven tot tien. Het aantal triads bij twee door mij gevangen exemplaren was acht en tien. Een juveniel exemplaar dat ik later in handen kreeg had eveneens 8 triads.

De triads van *Micrurus ibiboboca* worden gescheiden door oranjerode banden. Bij de volwassen dieren hebben de dorsale oranjerode schubben een klein zwart vlekje of randje op de uiteinden. Bij de witte dorsale schubben is dit vlekje echter veel groter en wordt ruim een derde van de witte schub erdoor bedekt. De betreffende dwarsband krijgt hierdoor dorsaal gezien een zwart netpatroontje op een witte ondergrond. Ventraal hebben de oranjerode en witte schubben geen zwarte vlekjes. Hierdoor ontstaat toch nog een zichtbaar verschil tussen de dorsale en de ventrale kant.

Wat bij de oudere dieren witte banden zijn met een zwart "netwerkje", zijn bij de jonge dieren nog egaal gele banden.

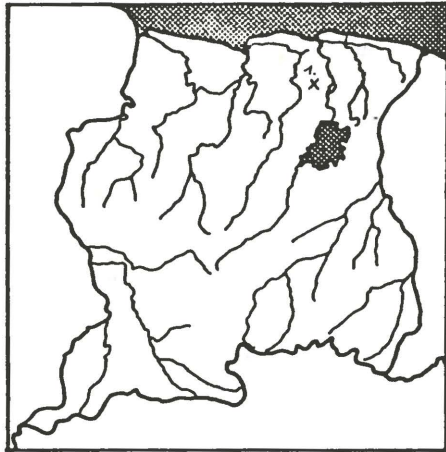
De snuit is zwart-wit-zwart geringd. De eerste zwarte ring is meer een vlek die de eerste supralabialen, de rostrale, de nasalen en de internasalen bedekt. De witte snuitband loopt over de prefrontalen en de tweede zwarte band loopt over de frontale en supraocularen en verder over de ogen naar de onderkaak. Daarop aansluitend begint de eerste oranjerode band. Deze bedekt de parietalen en ongeveer 7 schubben van de nek. De overige oranjerode banden zijn 7 à 9 schubblengten breed, terwijl de middelste zwarte band van de triads wel 7 schubblengten breed kan zijn.

Opmerking: Laat op de avond (ongeveer 23.00 uur) in de omgeving van het dorpje Zanderij kwam ik midden op een bauxietweg twee koraalslangen tegen. De twee slangen lagen dwars over de weg in elkaars verlengde terwijl zij elkaar bij de nek vastgebeten hadden. Eén van de twee was duidelijk kleiner. Of dit gedrag een rivalenstrijd was of het begin van een paring, daar ben ik nog niet achter gekomen. Ook wist ik toen nog niet met welke soort ik te maken had. Via dr. M.S. Hoogmoed ben ik achter de naam gekomen en bleken het exemplaren te zijn van de soort "*ibiboboca*".

De biotoop waar de twee slangen vandaan kwamen was een savannegebied met verspreid wat laag struikgewas. De uitloop van een in de buurt liggend savannebos lag ongeveer 100 m van de vindplaats af. Op ongeveer 700 m afstand stroomde een kreek door het savannebos.

Vindplaatsen in Suriname: 1. Een paar km ten westen van het dorpje Zanderij (A. Abuys, 1972).

Verspreidingsgebied: Oost Brazilië en Suriname.

Micrurus lemniscatus lemniscatus (Linnaeus, 1758)

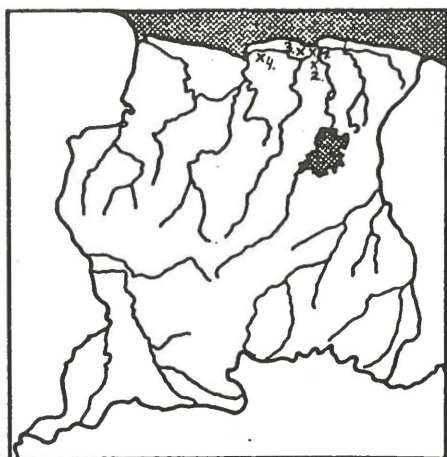
Nederlandse naam: Echte lintkoraalslang.

Surinaamse naam: Krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 115 cm.

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schubben); 224-268 ventralen; 33-41 subcaudalen (in 2 rijen); anale schub gedeeld; 1 preoculare; 2 postocularen; geen loreaalschild; 7 supralabialen (3e en 4e raken oogrand); 7 sublabialen; 1+1 temporalen. (Cunha en Nascimento, 1978).

Kenmerken: Het aantal triads bij deze soort varieert van 9 tot 14. De zwarte en rode banden zijn 4 tot 6 schubblengten breed. De witte ringen zijn maar 1 tot 2 schubblengten breed. Een opvallend kenmerk voor deze soort is, dat de witte ringen wat onregelmatig zijn en naar de buikrand toe iets breder worden. Soms lopen een aantal van deze ringen schuin over de zijkant van het lichaam. De schubben van de rode en witte banden en ringen zijn aan de uiteinden zwart gerand of gevlekt. Bij zeer jonge exemplaren zijn deze randen of vlekjes nog niet aanwezig. De kop is tot halverwege de parietalen zwart, maar een witte band over de prefrontalen en het loreale gedeelte deelt het zwart in tweeën. Het achterste gedeelte van de kop en de nek wordt bedekt door de eerste rode band. Deze loopt van halverwege de parietalen tot 5 schubblengten

over de nek. Soms vindt men hier in de nek een ronde zwarte vlek.

Vindplaatsen in Suriname: 1. Omgeving Paramaribo (dorpje Reeberg, fam. de Vries, 1974); verder meldt John de Bruin de volgende vindplaatsen 2. Lelydorp (S. Dipper, 1977); 3. Boma-polder (K. van Deursen, 1978); 4. Tijgerkreek (Sauers, 1987).

Verspreidingsgebied: Kustgebieden van de Guyana's.

Micrurus lemniscatus diutius (Burger, 1955)

Nederlandse naam: Echte korte lintkoraalslang.

Surinaamse naam: Krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 105 cm.

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schubben); 212-239 ventralen; 28-41 subcaudalen (in 2 rijen); anale schub gedeeld; 1 preoculare; 2 postocularen; geen loreaal schild; 7 supralabialen; 7 sublabiliaalen; 1+1 temporalen. (Roze, 1966).

Kenmerken: Het aantal triads bij deze soort varieert van 8 tot 13. De zwarte banden zijn 5 tot 7 schubblengten breed, de rode 4 tot 6 en de witte 2,5 tot 3. Ook hier zijn de uiteinden van de rode en witte schubben zwartgerand of gevlekt. Net als *Micrurus lemniscatus lemniscatus* is de kop tot halverwege de parietalen zwart. Deze zwarte kleur wordt als het ware in tweeën gedeeld door een witte band, die over de prefrontalen en het loreale gedeelte loopt. Hierop aansluitend volgt de eerste rode band, die het achterste gedeelte van de parietalen en 4 schubben van de nek bedekt. Daarna volgt de eerste triad.

Het kan voorkomen dat twee triads als het ware samen gevoegd zijn doordat de tussenliggende rode band ontbreekt. Ook komt het weleens voor dat één of meer witte ringen doormidden worden

gedeeld door een dunne zwarte lijn.

Opmerking: Uit bovenstaande gegevens blijkt dat er maar heel weinig verschil is tussen de beide ondersoorten.

Door in dit geval speciaal op de witte ringen te letten is er een mogelijkheid om er uit te komen. Immers bij *Micrurus lemniscatus lemniscatus* zijn deze wat onregelmatig en lopen soms schuin weg, terwijl de witte ringen bij *Micrurus lemniscatus diutius* over het algemeen regelmatig zijn en iets breder uitvallen. Echter ook hier kunnen binnen de ondersoort variaties voorkomen, die een dusdanige gelijkenis vertonen met de andere ondersoort dat zij qua kleur en tekening niet of nauwelijks van elkaar te onderscheiden zijn. Ook de aantallen bij de schubgegevens kunnen elkaar dusdanig overlappen dat het moeilijk wordt om aan de hand van die gegevens de ondersoorten uit elkaar te houden. Om een voorbeeld te geven hoe moeilijk dat kan zijn, geef ik hieronder de schubgegevens van drie ondersoorten.

	<i>Micrurus lemniscatus lemniscatus</i>	<i>Micrurus lemniscatus diutius</i>	<i>Micruris lemniscatus helleri</i>
ventralen	224-268	212-239	225-258
subcaudalen	33-42	28-41	31-40
triads	9-14	8-13	9-11

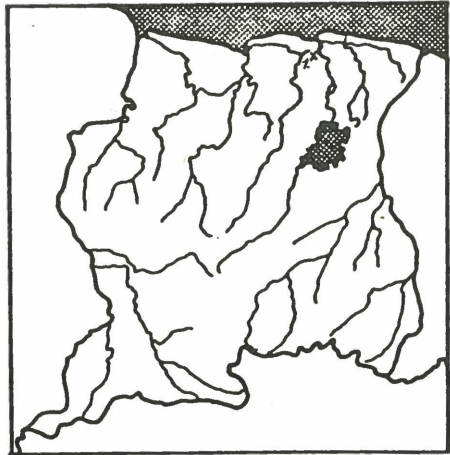
Hier is duidelijk uit te halen, dat de aantallen zover in elkaar overgaan, dat een bepaalde ondersoort net zo goed één van beide anderen kan zijn. Daar komt nog bij dat deze drie ondersoorten visueel nagenoeg niet van elkaar verschillen. Het is te begrijpen dat een leek daar niet mee uit de voeten kan. De vraag is hoe de wetenschapper dat wel kan. Uitgaande van het

land van herkomst is dat geen probleem. Maar wanneer men één van deze ondersoorten in handen krijgt zonder de herkomst te weten met bijvoorbeeld de volgende gegevens: ventralen, 231; subcaudalen, 39 en triads, 11. Wat dan?

Micrurus lemniscatus helleri komt niet in de Guyana's voor, maar wel in de direkt aangrenzende landen als noord Brazilië en zuid Venezuela. Geeft dat niet te denken? Wat is er tegen om deze "ondersoorten" onder één soortnaam, namelijk *Micrurus lemniscatus*, onder te brengen.

Vindplaatsen in Suriname: Door mij nog niet gevonden.; J. de Bruin ving er één bij Lelydorp (determinatie door B. Lamar, 1985).

Verspreidingsgebied: Trinidad, oost Venezuela en de binnenlanden van de Guyana's.

Micrurus psyches psyches (Daudin, 1803).

Nederlandse naam: Echte witgeringde zwarte koraalslang.

Engelse naam: Bicoloured coral snake.

Surinaamse naam: Blakka krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 80 cm.

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schubben); 185-226 ventralen; 30-50 subcaudalen (in 2 rijen); anale schub gedeeld; 1 preoculare; 2 postocularen; geen loreaal schild; 7 supralabialen (3e en 4e raken oogrand); 7 sublabialen; 1+1 temporalen. (Roze, 1966).

Kenmerken: Het aantal zwarte banden (dus geen triads) varieert van 55 tot 72 stuks (Gasc & Rodrigues, 1980).

Tussen het exemplaar uit de omgeving van het Bosbivak Zanderij en het exemplaar van de Brownsberg zat een duidelijk verschil in de band- of ringcombinatie.

Het Zanderij exemplaar heeft gelijkmatige zwarte banden van 5 schub lengten breed, van elkaar gescheiden door smalle witte ringen van ongeveer 1 schub lengte breed. De witte ringen van dit exemplaar hebben een geelachtige weerschijn. De zwarte kop heeft aan de linker- en rechterzijkant een witte streep, die schuin omhoog loopt vanaf de 5e sublabiaal, over de 6e en 7e supralabialen tot aan de achterzijkant van respectievelijk de linker en rechter parietaal. De staart heeft witte ringen die ongeveer 1,5 schub lengte breed zijn, dus breder dan de witte ringen van het lichaam.

Van het Brownsberg exemplaar zijn de witte ringen nog smaller en deze zijn min of meer paarsgewijs gerangschikt. Deze rangschikking ziet er als volgt uit:

Twee smalle witte ringen van ongeveer 0,5 schub lengte breed begrenzen een zwarte band van ongeveer 2,5 schub lengte. Deze combinaties worden weer van elkaar gescheiden door brede zwarte banden van ongeveer 5 schub lengten breed. De kop van dit laatste exemplaar is eveneens zwart maar nu zijn er geen strepen op de zijkan-ten, maar driehoekige vlekken die de 5e, 6e en 7e supralabialen en de beide temporalen bedekt.

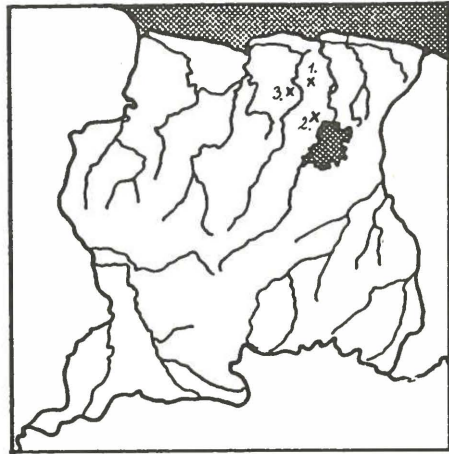
Foto 1. *Micrurus hemprichii hemprichii*. Foto: A. Abuys.

Foto 2. *Micrurus ibiboboca*, juvenile. Foto: A. Abuys.

Ook hier zijn de witte ringen van de staart weer breder dan die van het lichaam.

Vindplaatsen in Suriname: 1. Omgeving Bosbivak Zanderij, langs de spoorbaan (R. Jansen, 1975); 2. op de Brownsberg (A. Abuys, 1974); 3. langs de weg ongeveer 8 km voorbij de Saramaccabrug richting Witagron (N. Reyst en F. Ensink, 1975).
Verspreidingsgebied: Venezuela, uiterst zuidelijke deel van Colombia en de Guyana's.

Micrurus paraensis debruini Abuys, 1987.

Nederlandse naam: Echte breed-roodbandige koraalslang.

Surinaamse naam: Krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 70 cm.

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schubben); 210 ventralen; 34 subcaudalen (in 2 rijen); anale schub gedeeld; 1 preoculare; 2 postocularen; geen loreaal schild; 7 supralabialen; 7 sublabialen; 1+1 temporalen. (Gedetermineerd door J. de Bruin, juni 1982).

Kenmerken: De bekende triads ontbreken hier. De basiskleur van de romp is bruinachtig rood. De

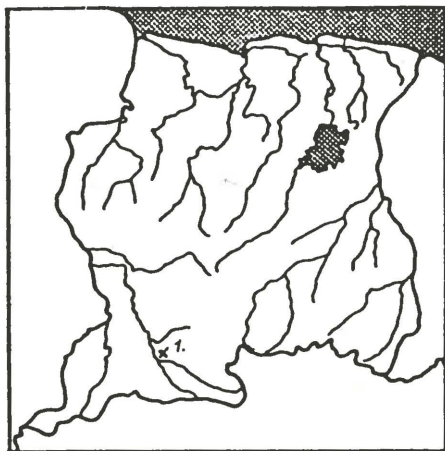
zwarte banden, aan beide zijden begrensd door een dunne witte ring, verdelen de romp in 19 rode delen. Deze rompdelen of rode banden zijn gemiddeld 8 à 9 schubblengten breed. Enkele rode banden zijn 6 à 7 schubblengten, terwijl de eerste rode (nek) band 12 schubblengten breed is. De zwarte banden zijn 2 à 2,5 schubblengten en de witte ringen nog geen 0,5 schubblengte.

De bruinachtige rode schubben zijn aan de uiteinden zwart gerand of gevlekt.

De kop is zwart vanaf de snuit tot ongeveer een halve schubblengte achter de parietalen. Een witte vlek bedekt de 4e en 5e supralabialen. Het zwart van de kop wordt in de nek (achter de parietalen) begrensd door een zeer dunne nauwelijks zichtbare witte ring.

De staart heeft alleen zwarte banden die van elkaar gescheiden worden door twee dicht bij elkaar liggende dunne witte ringen. Het aantal zwarte banden bij deze staart is 6.

Opmerkingen: Het hierboven beschreven dier werd aangetroffen tussen een verzameling slangen van de dierenhandelaar T. Henzen. Het is tot nu toe het enige exemplaar van deze soort uit Suriname. Het dier werd in juni 1982 in de omgeving van Kwamalasamoetoe (zuid Suriname) gevangen.

Micrurus surinamensis surinamensis (Cuvier, 1817).

Nederlandse naam: Echte surinaamse koraalslang.

Engelse naam: Surinam coral snake.

Surinaamse naam: Krara sneki.

Maximum lengte: Ongeveer 125 cm.

Beschubbing: Dorsalen in 15 rijen (gladde schubben); 170-182 ventralen; 32-37 subcaudalen (in 2 rijen); anale schub gedeeld; 1 preoculare; 2 postocularen; geen loreaal schild; 7 (soms 8) supralabialen (alleen 4e raakt oogrand); 7 (soms 8) sublabialen; 1+1 (soms 1+2) temporalen (Schmidt, 1952).

Kenmerken: Het is een grote en sterke koraalslang.

Van de soorten die in Suriname voorkomen is deze koraalslang zeer waarschijnlijk de grootste. Bij deze soort vinden wij weer de bekende "triads". Het aantal varieert van 6 tot 10. Bij een door mij in Suriname gevangen exemplaar is het aantal triads 9.

De eerste zwarte band van de eerste triad begint direkt achter de kop, langs de achterkant van de parietalen. Deze band is echter niet op doorsnee breedte maar gereduceerd tot een onregelmatige zwarte rand die het rood van de kop scheidt van de eerste witte band. Ook deze witte band is wat smaller dan de overige witte of geelachtige banden. De doorsnee breedte van de buitenste zwarte banden van een triad zijn ongeveer 3 schublengten. De middelste van de drie zwarte banden van de triads zijn echter veel breder, ongeveer 7 schublengten. Weer een uitzondering daarop vormt de zwarte nekband, deze is wel 13 schublengten breed.

De witte of geelachtige banden van de triads variëren in breedte van 1,5 tot 2 schublengten. De triads worden gescheiden door rode banden met een breedte van 6 tot 9 schublengten. De schubben van deze rode banden zijn op de uiteinden zwart gevlekt.

Foto 3. *Micrurus lemniscatus lemniscatus*, juvenile.
Foto: Joep Moonen.

Foto 4. *Micrurus psyches psyches*. Foto: A. Abuys.

Een opvallend kenmerk is dat de randen van de banden over het algemeen onregelmatig zijn en soms zelfs schuin lopen.

Een ander opvallend kenmerk is de kop zelf. Deze is ietwat afgeplat en voorzien van rode schubben met een duidelijke zwarte omranding. Hierdoor ontstaat een net- of mozaïekachtig patroon. Alleen al aan deze kop is de *Micrurus surinamensis surinamensis* snel te herkennen.

Opmerking: Het exemplaar dat ik ving was in vergelijking met andere soorten van het genus *Micrurus* fors en stevig gebouwd. Toen ik het dier achter de kop vastpakte kon ik maar nauwelijks voorkomen dat het zich met zijn sterke nek weer los zou wringen. Door ervaring met groefkopadders, die eenmaal goed achter de kop vastgepakt nagenoeg geen verweer meer hadden, verraste deze *Micrurus*-soort mij door de kracht van zijn nekspieren.

In zijn publikatie "The Reptiles of the Upper Amazon Basin, Iquitos Region, Peru (11, Crocodilians, Turtles and Snakes)", vermeldt J.R. Dixon, dat *Micrurus surinamensis surinamensis* werd aangetroffen op rivierbanken, aan de oevers van beken of meertjes en vaak in het water zelf. De maaginhoud van gevangen exemplaren bestond voornamelijk uit vis en aaltjes.

Het exemplaar dat ik ving, trof ik niet in de buurt van water, maar aan de rand van een savannebos. Dit bos bevond zich direkt achter het militaire bosbivak te Zanderij en omsloot als het ware de daar zo bekende "Cola-kreek". De plaats waar het dier rondkroop was een droge bosbodem grenzend aan licht begroeide savanne. De kreek zelf lag ongeveer 200 m daarvandaan.

Vindplaatsen in Suriname: 1. Militair bosbivak te Zanderij (A. Abuys, 1974); 2. Pad van Wanica, km-21 bij het dorpje Onverwacht (J. de Bruin, 1984).

Tabel voor de vergelijking van determinatiekenmerken.

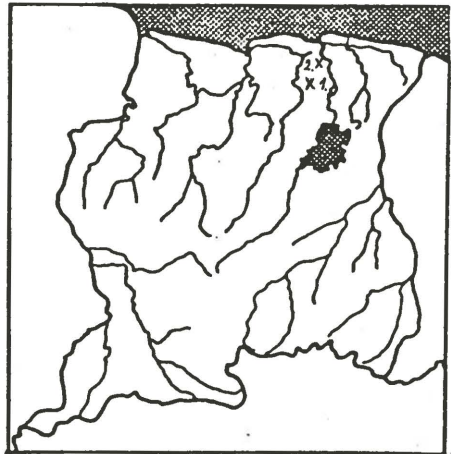
Kenmerken	<i>averyi</i>	<i>hemprichii</i> <i>hemprichii</i>	<i>ibiboboca</i>	<i>lemniscatus</i> <i>lemniscatus</i>
Ventralen	210	159-188	minder dan 268	224-268
Subcaudalen	34	23-33 anale enkel	minder dan 25	33-43
Aantal zwarte banden/triads	11	6-10 triads	7-10 triads	11-14 triads
Breedte zwarte banden in schub lengten	2	6-10	3-3½ middelste van de triad: 5-6	3-4 middelste van de triad: 5-7
Breedte rode banden in schub lengten	12-18	3-3½ schubtopjes zwart gevlekt	7-9 schubtopjes zwart gevlekt	3-5 schubtopjes zwart gevlekt
Breedte witte banden in schub lengten	½	1-1½ schubben zwart gerand	3-3½ schubtopjes zwart gevlekt	1-2 onregelmatig
Kleurenkombi- natie op de kop	zwart met witte streep- vlek aan de zijkant	Voor zwart, achter oranje	de snuit is zwart-wit- zwart geringd	de snuit is zwart-wit- zwart geringd
Kleurenkombi- natie van de staart	zwart met ro- de en witte ringen	met triad	met triad	met triad

Uit: Cunha & Nascimento, 1978 en 1982; Dixon & Soini, 1977; Lancini, 1979; Peters & Orejas Miranda, 1970; Roze, 1966; Schmidt, 1939.

<i>lemniscatus diuttus</i>	<i>psyches psyches</i>	<i>paraensis debruini</i>	<i>surinamensis surinamensis</i>
212-242	185-226	210	162-187
28-41	30-50	34	31-38
8-13 triads	55-72	19	6-10 triads
5-7	2-5	2-2½	2½-3 middelste van de triad: 5-7
4-6 schubtopjes zwart gevlekt	geen rode banden	6-9 schubtopjes zwart gevlekt	6-9 schubtopjes zwart gevlekt
2-3 schubtopjes zwart gevlekt	½-1	½	1½-2 schubben zwart gerand
de snuit is zwart-wit- zwart geringd	zwart met witte streep- vlek aan de zijkant	zwart met witte vlek aan de zij- kant	rode schubben met zwarte randen
met triad	zwart met witte ringen	zwart met dubbele wit- te ringen	met triad(s)

Foto 5. *Micrurus surinamensis surinamensis*. Foto:
A. Abuys.

Verspreidingsgebied: Brazilië, Colombia, Ecuador,
Peru, Bolivia en de Guyana's.

LITERATUUR

- Abuys, A., 1987. Een nieuwe koraalslang (genus *Micrurus*) uit Suriname. Litteratura Serpantium, Vol. 7 (5): 234-239.
- Cunha, Osvaldo Rodrigues da & Francisco Paiva do Nascimento, 1978. Ofídios da Amazônia, X: As cobras da região leste do Pará. Publ. Avulsas Museu Paraense Emílio Goeldi. Pp. 1-218, 1 map, errata.
- & ---, 1982. Ofídios da Amazônia, XIV: As espécies de *Micrurus*, *Bothrops*, *Lachesis* e *Crotalus* do sul do Pará e oeste do Maranhão, incluindo áreas do Cerrado deste Estado. Bol. Museo Paraense Emílio Goeldi, Nova Série: Zoologia, No. 112: 1-58.
- Dixon, James R. & Pekka Soini, 1977. The reptiles of the upper amazon basin, Iquitos region, Peru, II: Crocodylians, turtles and snakes. Milwaukee Publ. Mus., Contr. Biol. Geol., Vol. 12: 1-91.
- Gasc, Jean-Pierre & M.T. Rodrigues, 1980. Liste préliminaire des serpents de la Guyane Française. Bull. Mus. natn. Hist. nat., 4me Sér., section A, No. 2: 559-598.
- Lancini V., Abdem R., 1979. Serpientes de Venezuela. Ernesto Armitano, Caracas. Pp. 1-262.
- Peters, James A. & Braulio Orejas Miranda, 1970. Catalogue of the Neotropical Squamata, Part I: Snakes. Smithsonian Inst. Bull., No. 297: i-viii, 1-347.
- Roze, Jánis A., 1966. La Taxonomia y Zoogeografia de los Ofídios de Venezuela. Univ. Centr. Venezuela, Caracas. Pp. 1-362.
- Schmidt, Karl P., 1939. A new coral snake from British Guiana. Zool. Ser. Field Mus. Nat.

Hist., Vol. 24 (6): 45-47.

---, 1952. The Surinam coral snake, *Micrurus surinamensis*. Fieldiana Zool., Vol. 34 (4): 25-34.